

Koka soppa på en spik

En flanosaga med teckenstöd

Koka soppa på en spik

Det var en gång en gumma som var ganska rik men fasligt snål och ogin. Till henne kom sent en ruskig höstafton en vandrare och bad att få låna hus över natten.

"Nej pass", sa gumman,

"Här är ingen gästgivargård."

"Ja, men kära rara mor", bad vandraren.

"Det är förfärligt väder ute.

Kan jag inte få stanna kvar ändå och ligga på golvet i stugan?"

"Ja, du ska väl få det då, eftersom du är så envis", sa gumman.

"Skulle inte kära mor kunna ge mej lite mat?"

"Nej, det är då stört omöjligt", sa gumman,

"Hur ska jag kunna dela med mej åt andra, när jag inte själv har något att äta?"

"Ja, det kan ju också vara detsamma", sa vandraren, "bara jag kan få låna en gryta. En spik har jag själv och den kan man koka god soppa på".

"Vad för slag? Koka soppa på en spik?"

Det hade gumman aldrig i sitt liv hört talas om.

Då spiksoppa måste vara en mycket billig mat, blev hon, snål som hon var, ruskigt nyfiken på hur den skulle lagas. Den konsten ville hon gärna lära.

Hon hade både gryta och vatten.

Vandraren satte grytan på spisen, tog fram en vanlig tretumspik ur fickan och lade den i grytan.

"Det här ska bli en god och närande soppa", sa vandraren, "men om man hade lite mjöl och gryn till, skulle den bli vida bättre. Men när det inte finns, får man klara sig ändå."

"Nog finns det väl något i huset, fast jag har det svårt", sa gumman och vandraren fick vad han behövde.

Han rörde nu omsorgsfullt om i grytan.

"Det här blir en präktig soppa som man kan bjuda herrskap på", sa han.

"Ja, säg det!"

"Men om man hade lite mjölk så blev den allt bättre."

"Jaså, säger han det?"

"Jaha då, men när det nu inte finns någon mjölk, får jag väl reda mej utan."

"Åh, för all del, nog finns det väl lite mjölk", sa gumman och kom med en hel mjölkflaska. Han slog mjölken i soppan, rörde flitigt om och sa:

"Om man nu bara hade lite salt kött och några morötter och potatisar att lägga i och lite smör att fräsa av den med, så skulle det bli en soppa att bjuda själva kungen på."

"Kors i Kristinehamn!" sa gumman.

"Att bjuda själva kungen på!"

"Jojomän, men när det nu inte finns så."

"Åjo, för den delen, nog finns det alltid."

Gumman gav honom allt han ville ha och när soppan var färdig, tog han upp spiken, stoppade den i fickan och bjöd gumman att smaka.

Hon smackade och smackade.

"Var den inte god kanske?" frågade han så.

"Jo, alldeles utmärkt. Tänk att man kan koka så god soppa på en spik. Det är då för märkvärdigt."

Gumman kunde inte nog prisa hans kokkonst.

Och när vandraren ville lägga sig att vila på golvet, avstod hon sin bästa säng åt honom. På morgonen när han skulle gå, fick han en blank riksdaler i gåva.

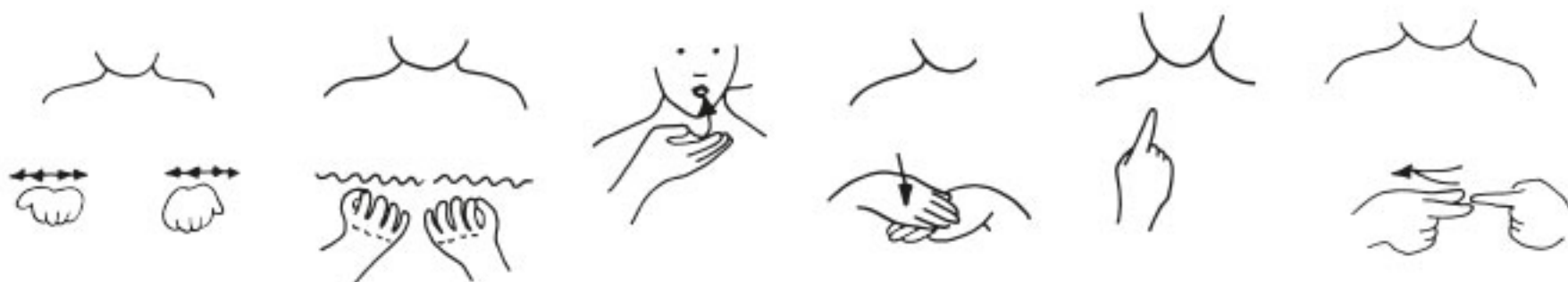
"Tack och heder!" sa gumman. "Nu har jag fått lära mig att koka soppa på en spik."

"Jaha", sa vandraren, "men också att det behövs mera till än bara spiken."

Och så uppkom ordspråket:

"Ingen konst att koka soppa på en spik, om man bara har något att reda den med."

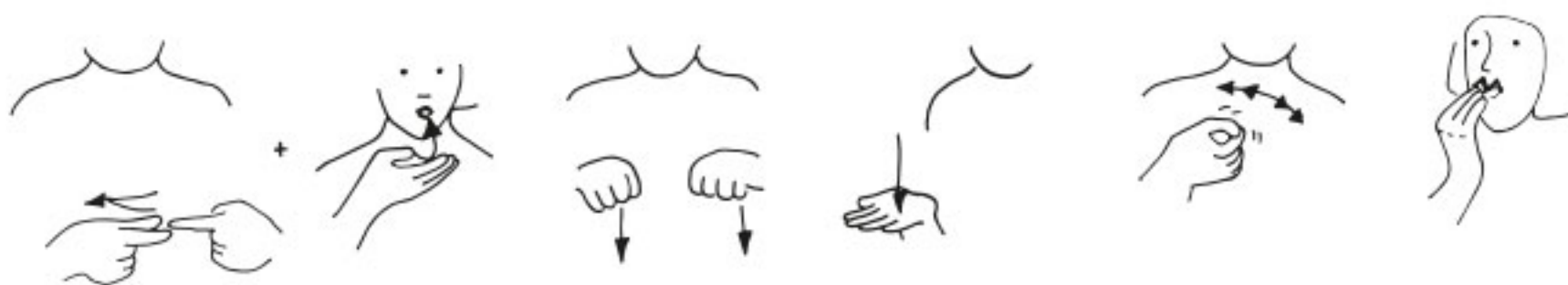
KOKA SOPPA PÅ EN SPIK

”Vad för slag? **Koka soppa på en spik?**”

Det hade gumman aldrig i sitt liv hört talas om.

Då spiksoppa måste vara en mycket billig mat,

blev hon, snål som hon var, ruskigt nyfiken på hur

den skulle lagas. Den konsten ville hon

gärna

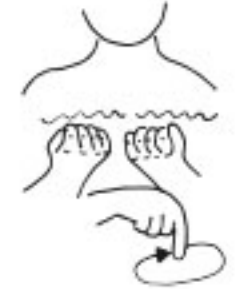
lära.

Hon

hade

både

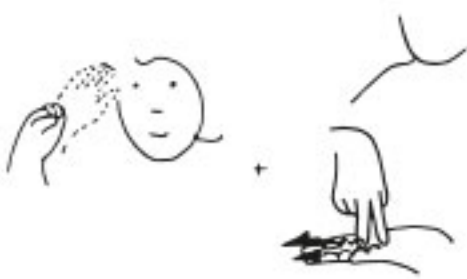
gryta

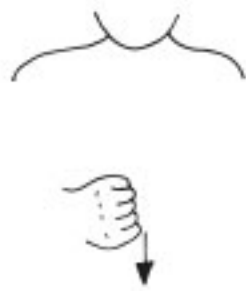
och

vatten.

Vandraren

satte

grytan

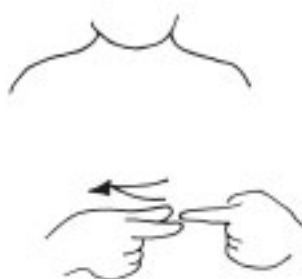

på

spisen,

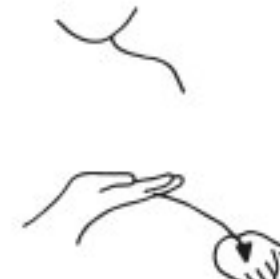
tog fram en vanlig

spik

ur fickan

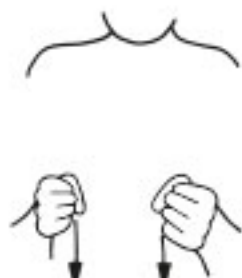
och lade den i

grytan.

”Det här

ska

bli

en

god

och

närande